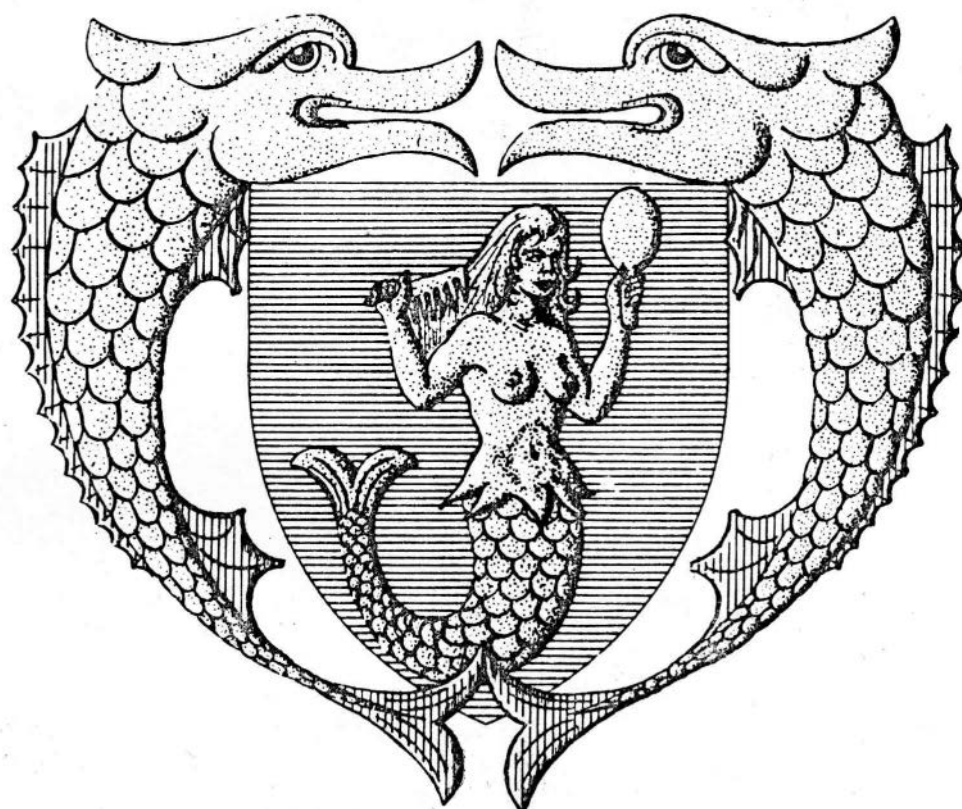

Meerminneke

*(van) Meirhaeghe's
Familiekontaktblad*

Meerminnen en Meermannen,

Dit Meerminneke valt deze keer op tijd in jullie brievenbus. De twee vorige nummers ontvingen jullie met enkele weken vertraging en dit was te wijten aan de voor- en nabereiding van het familiefeest en aan de septemberstakingen bij de postdiensten. We hebben eindelijk het oude ritme terug gevonden en met dit 12de nummer sluiten we niet alleen deze derde jaargang, maar eveneens het stokoude jaar 1983 af.

Vader Jan Meirhaeghe bijt de spits van dit Meerminneke af, figuurlijk wel te verstaan, met een grappige greep uit zijn memoires van 35, 40 jaar geleden, toen ik zelfs nog niet in de maak was, maar toen hij wel reeds met mijn moeder het vrijerspad effende. Vader behoort tot de laatste generatie geboren en getogen Kanegemnaars van onze stamboom en de oude bakermat ligt er ondertussen verlaten bij zonder Meirhaeghes, op één enkele tante Andrea na. Vader "komt ook van Kanegem" en is dus ook een "Kanegemse Nietweter". Buitenstaanders horen te weten dat de gezegdes "Hij komt van Kanegem" en "Kanegemse Nietwetters", waarmee streekgenoten een beetje spottend iemand omschrijven die niet al te snugger is, ontleend zijn aan een middeleeuwse legende die we hier later nog eens zullen behandelen. Jullie zullen dadelijk meer lezen over vaders esbatterementen met de Arm der Wet en hoe zijn Kanegemse afkomst toentertijd helemaal geen referentie bleek te zijn, zoals het er dat vandaag wél een is.

Daarna volgt het eerste deel van een reeks artikelen over Pater Remi Van Meerhaeghe die in 1901 in China tijdens de Bokseeropstand vermoord werd. In deze eerste aflevering proberen we de afstamming van pater Van Meerhaeghe uit te tekenen. Een genealogische schets ontrent zijn voorouders uit de 18de en de 17de eeuw.

In een derde bijdrage brengen we rond de figuur van Dr. L. Varlez een aantal losse maar erg belangrijke gegevens bijeen die allen betrekking hebben op onze familiegeschiedenis. Volgt dan de Sprokkelrubriek waarin we jullie de levende hartslag van onze grote familie laten beluisteren, waarin we jullie op de hoogte houden van het reilen en zeilen binnen onze stamboomwerking.

Tenslotte wensen we al onze lezers een vredig en atoomvrij kerstfeest en een gezellige overstap van het oude in het nieuwe jaar!

uw stambewaarders

Herman Meirhaeghe
A. Latourstraat 31
9218 Ledeberg-Gent
tel.091.31.38.49.

Jan Meirhaeghe
Europastraat 15
8770 Ingelmunster
tel.051.30.65.29.

- - - - -

Maar dat was ook niet alles...

't Moet in 1943 geweest zijn. In de zomer van 1943. Ik was afgestudeerd "cum laude" bij 't Belgisch leger... Binnen in Mei 1938 en terug thuis in juni 1940... soldatenterm... mobilisatie... oorlog... krijgsgevangene... ondergedokene. Genoeg voor een schoon diploma, maar toen waren wij daar niet veel mee. De bezetting overschaduwde onze schoonste jaren. Echt, we hebben het niet goed gehad in the best years of our life. Gelukkig hadden wij benevens de sigaretten van betelaren (stukas zeiden wij daartegen), de ersatzkoffie, de boter met gekookte patatten en de rantsoeneringszegeltjes toch ook nog "de liefde".

In die tijd moesten we eerst soldaat zijn geweest vooraleer ons vader ons de volledige permissie gaf om naar de meisjes te kijken. Wij gingen de Zondag trouw naar de mis 's morgens en in den achternoen naar de Vespers en 't Lof. Achter 't Lof naar de congregatie in de "Tan" om verder in alle eer en deugd, onder 't waakzaam oog van Mijnheer den Onderpaster, onze Zondag door te brengen. In de vasten kwam daar nog het Vastensermoen bij en dat was dan ook in de vastentijd de enige uitstap die ons toegelaten was.

Met zo'n ogen zaten wij toch naar de schone meisjes te kijken.

God!-als ik het nu zo zie "Wat is het veranderd"!!!
Ge hoort mij niet zeggen "verbeterd". Dat is relatief.

Ik zei dus "'t was in 1943. Ne schone zomerzondag. Wij hadden gedaan met werken. Wie vraagt er daar "Moest ge dan werken de Zondag?- En of !!- Vraag het maar aan onzen Arnold en aan Merke Lambert, en aan Michel Vliegiers. Te 4u30 in de morgen zaten wij al te Tielt in 't Paterskerkske in de misse, om te 6 uur te kunnen beginnen in de melkerij van Oostrozebeke. Zomer, Winter, Leegdag, Zondag, alle dagen 21 kilometer met de vélo. Te 12 uur naar Woutergem. ock met de vélo, tot rond 13u30. Dan hadden wij gedaan met werken, tenminste de Zondag. De andere dagen liep het door tot 19u Eens 't werk gedaan - te vierkluwe - naar huis. Dat was elke dag benevens 't werk - en surtout de Zondag een kleine 50 kilometer. Wie zegt beter??- Eens thuis was dat raprap wassen, scheren, ons beste kostuumke aan en weer te vierkluwe, en weer met de vélo en weer naar Rozebeke...naar 't lief...Dju, hebben we kilometers afgelegd...voor 't werk...en voor de liefde?! Zouden ze dat nu nog kunnen? Kunnen misschien wel, maar doen ??

En juist op zo een zondag is't gebeurd. Ik kan er eigenlijk na veertig jaar nog altijd niet goed over. 't Is echt gebeurd!! 'k Heb het misschien wel al duust keers verteld, en nu nog ne keer. Den 1000 en eenste keer.

Ik ging te vrijen in een onderwets-gezellig cafeetje. 't Was voor de dochter, niet voor 't bier en 't was begonnen met ne stoep melk. Met speciale toelating van moeder Celina mochten we naar de cinema gaan, naar Izegem. De cinema van ten twee-en-half. En ' hoor het haar nog altijd zeggen alsof het gisteren was : "en thuis zijn vóór den donkeren" In dien tijd waren er nog korepietjes en andere lelijke duvels die 't wreed gemunt hadden op de devote en tere kuisheid van de jongentjes en de meisjes...vooral van de meisjes. Precies of dat er bij klaren dage geen ongelukken gebeuren. Kijk maar eens den dag van vandage. De gazette staat er vol van. 't Is 't een auto-ongeluk neffens 't andere,

Dus, lijk dat ik zei "naar de cinema"
Naar Izegem; naar de Plaza.

Wij reden, verliefd tot over ons oren en al in lieve, donkere dromen verzonken, nevens mekaar al zwijgen naar Izegem. We zwegen dat men het bijna kon horen en dat de mensen omkeken. Ik gaf haar altemets een duwke aan haar zale. Enfin, 't was zo goed en alles in ons onderbewustz(w)ijn was zoet en love en andere etcaasteratjes. Maar wie slaat er daar nu al met ne keer met ne vloek als nen donderslag zijnen haak tussen??-- Ons Here toch, ik peisde eerst dat het ne feldwebel was voor mijn papieren en mijne schein. Maar neen, man, 't was nen agent, nen doodgewonen agent - zonder stars of stripes - die gilde "Halt" met twee tot drie uitroepingstekens!!!!

We springen van onze vélo...doodverschoten, zeg...en direkt vuurt ie daar een vraag recht op mij :

"Waarom-rijde-gij-daar?"

Ik zeg nog, bijna zonder stem van 't verschieten.

"Wie, ikke?"

"Ja gij, of is 't tegen uw kloefen misschier?"

'k En had niet veel tijd om te peinzen en mijn Moeder had mij altijd geleerd dat ge meer vliegen pakt met zeem dan met azijn en ik riskeer:

"Och, mijnheer den agent is dat nu ook een vrage. Waar reedt gij toen ge nog jong waart. Ge kwaamt toch ook niet achter zeker ?-

't Was mis!- Ik zag het van direkt dat 't mis was. 'k Had het eigenlijk een beetje gepeinsd ook.

"Uw paspoort!!"

Ik in mijnen achterzak van mijn broek. Mijn ziele!! ik had toch wel mijn paspoort vergeten zeker, in al mijn haaste. Daarbij mijn lief wist toch al twee jaar hoe da'k heette. En daarbij ze was bovendien nog goed geïnformeerd en gewaarschuwd door haar moeder die altijd zei tegen heur "D'r en is geen ene Jan of 't schilt wat 'an"

Ik weer met mijn schoonste aanzichte:

"Tja, mijnheer de agent, 'k heb-ik mijn paspoort vergeten!"

Dat was were mis!! Stief mis!! en ie pakte naar zijn saccoche. 'k Zeg in mijn eigen "'k peize hola" sebiet schiet den dienen hier nog.

't Was al vier en vlamme toen hij me toesnauwde:

"Vanwaar-zijde-gij???--"

Ik, argeloos onschuldig en nievers geen kwaad inziend kon nog net stamelen.

'k komme kik van Kanegem, Mijnheer den agent"

Oeioeioei, deze keer was 't nog meer mis. Van dat mis mis. Iets dat ge nooit meer unt verbeteren.

"'k zal U godfer-hier-en-ginder. Ha! ge zijt gij van Kanegem. Ze moesten U miel-de-miljard in een concentratie-kamp steken."

Ik en mijn Andréa stonden daar lijk twee schaapkes. Subiet steekt-ie ons nog in den bak. Tju-Tedomme toch en onze cinema. Ons erigste uurtje dat we samen waren in een hele week. Ik peize nog: "Toope in de doze is 't ook niet mis. Het is misschien ook geestig!! Maar ie stond daar alweer met zijn vragen en deze keer zijn calepijske en rechtuit gezeld, het ging niet goed meer om te peizen.

Hij pakt zijne crayon - stak het tegen zijn tonge en ie begoste met vragen lijk karabijscheuten:

- "Naam ?"
 - Ik zeg: "Jan"
 - "Wiene Jan" - zegt ie, "Watte Jan, Jan mijn voeten of watter ?"
 - "Ha ja" zeg ik, "Jan Meirhaeghe"
 - "Geboren ?"
 - Ikke: "Ja."
 " Ge moet mij niet kwaad maken manneke" zegt ie.
 En ik dacht: "Hoe is den uienen dan als ie kwaad is?"
 - "Hoe oud-zijde-gij ?"

Ik denk nog. D'r zit misschien iets in. Als ik hem kan doen lachen is hij misschien genezen. Als ie van Brieken Schotte hoort of zo. Ge kunt nooit weten. En ik replikeer:

- "Kijk, Mijnheer den agent, rekent en telt. Ik ben een weke jonger dan Brieken Schotte en Brieken is geboren drie weken voor Kanegem kerremesse."

Maar nu zag het er alleszins niet goed meer uit voor ons. Hoe oud Brieken Schotte was, wist hij niet en nog veel minder wanneer dat 't Kanegem kerremesse was.

Hij zag er woest uit en snoof en bekeek mij eens goed en ook mijn lief. Mijn liefje dat anders altijd zo schone bloosde zag er ook al een beetje bleek van. Maar 't moet toch zijn dat hare schone glimlach en haar schone oogjes meer deden dan mijn domme antwoorden want ineens vloekte ie: "Vooruit gij! 'k zal godfer wel weten van waar dagge zijt, manneke" en hij schreef mijn plak af.

'k Had het hem pertank schoné gezeid: "Ik komme van Kanegem."

Hij is het inderdaad te weten gekomen, en vlug zelfs. Twee dagen daarna zei mijn vader toen ik van mijn werk thuis kwam: "Ge zijt er rap bij geweest Zondag. Ten één en half gedaan met werken en ten twee en half al gepakt in Izegem en ie duwde me zo'n weegschaal in mijn handen. Jammer genoeg is dit uniek dokument met de jaren verloren gegaan. Het was door veel handen gepasseerd en 't zou nu veel geld waard geweest zijn.

"Belanghebbende verklaart in 't vlaams: Ik komme van Kanegem, Ik heb mijn eenzelveidskaart vergeten en waar reedt gij toen ge nog jong waert."

Drie boeten 1. nevens mekaar gereden op het fietspad waar het verboden was.

2. geen identiteitskaart bij.

3. Gespot met de politie.

Vader heeft het betaald nadat ik hem de ganse historie had verteld. Hij was een humorist. Daarbij hij was ook van Kanegem, van 1645 al maar dat wisten we toen nog niet; Brieken Schotte was een gebuur geweest en Kanegemkerremesse is de eerste Zondag van Oktober. Als 't nog gebeurt, zei mijn vader, zeg dan "Ik ben van tegen Tielt, doe uw paspoort mee en rij op uwe kant." Ik zei het al. Mijn vader was een humorist.

Wij zijn naar de cinema niet geweest, die keer. 't Was al tijd om naar huis te gaan... en daarbij...

Maar ook de droevigste dingen hebben vaak een happy end. Zo ook deze.

Veertien dagen later, dag op dag keer ik in de late avond terug naar huis. Wij hadden er een beetje lange van geklapt. Ik reed Oostrozebeke-Marialoop-Tielt-Kanegem. 'n Spleetje licht op de weg. Ge weet nog wel. Het licht moest afgeschermd zijn. Het kapje op het licht liet alleen een streepke over de weg dansen. En de weg waarlangs!!! Die van toen weten het nog wel. Die weg moesten ze toen al geklasseerd hebben. Geen mens keek er naar. Het was, in een woord : verschrikkelijk, al waren wij niet veel gewend.

Het was een bolle kalsijde, - van die kinderkopkes - met ernaevens een holle, smalle veloweg van ongeveer 30 cm breedte. Juist genoeg om met ne velo te passeren, en tussen de kalsijde en het fietspaadje van in Rozebeke tot in Tielt, dat is 10 kilometer aardehoopkes. Die van mijn jaren en ouder zullen zich nog wel zo'n kalsijdekens herinneren. Die baan werd na de oorlog uitgebroken, maar ze hebben er toch nog iets nuttigs meegedaan. Ze ligt nu in Parijs-Roubaix en men noemt ze "de hel van het Noorden". (6jaars lang heb ik dagelijks mijn 40 kilometer langs zo'n baan en door zo een hel gefietst...naar 't werk...naar 't lief. Wat zit Hinault daar nu te zeuren over een stukske kalsijde van Volkegemberg in de Ronde van Vlaanderen?)

Ik reed dus die avond huiswaarts langs die weg. Mijn lichtje danste als een vlinder over de stenen. 't Was een beetje natte baan en mijn dynamo slierde. Onze buitenbanden waren immers gemaakt van autobinnbanden. Dus zonder klauwen of dessin. En mijn lichtje, Och Here, was gelijk een glimwormke. Ik lei mijn dynamo af. Ik zag toch niets. En 't reed gemakkelijker.

Maar 't moet er omme deen zeker !? Aan Tielt statie/: de gendarms !!

"Halt "

Ik stopte al.

"Ge rijdt zonder licht ?!"

Ik beleefd: "Ja heren, ziet ge, op die slechte kalsijde is mijnen dynamo afgesprongen."

"Vanwaar zijde ?"

"Ge moet mij verontschuldigen, heren, maar ik zeg het liever niet. In elk geval: "Van tegen Tielt"

"Paspoort "

"Als 't U belieft"

"Jan Meirhaeghe ?"

"Ja "

"Van Kanegem ?"

"Ja "

"Waarom zegde-dat-dan-nie ?"

Ik vertel hen heel de historie van veertien dagen vroeger. Die konden er tenminste mee lachen...en daarbij, in Tielt weten ze toch wat meer van Kanegem. In Izegem...niet!! Wie weet er nu van Kanegem niet ?-

Als ge bijvoorbeeld naar Rome gaat en ge zegt tegen Onze Heilige Vader de Paus Joannes Paulus : "'k Komme kik van Kanegem." Dan zegt Zijne Heiligheid : "Ha ja, van Kanegem. Ene van mijn Beste Zonen is ook van Kanegem. Onze Godfried. Nen eenvoudigen fellen Aartsbisschop. Hij en is op zijn tonge niet gevallen" en de Paus lacht zijne robuuste glimlach. "Zijn vader, meester Danneels is hier nog geweest. Doe de complimenten als ge thuiskomt. Ha ja, ge zijt gij van Kanegem".

En als ge naar Brussel gaat naar de Koninklijke serren en ge zegt tegen Koning Boudewijn : "'k komme kik van Kanegem" dan glimlacht Sire, heel fijntjes en le zegt: "Ha ja, Kanegem...de bloemen hé...en Paul De Zutter en Fielke Van Parijs...den besten tuinarchitekt en den besten tuinier van heel 't land. 'k Ga ne keer komen" zegt de Koning, "'k zal 't zeggen aan ons Fabiola... Die ziet zo geren bloemen en houdt zoveel van sprookjes."

Maar in Izegem weten ze daar niet van.

'k Weet wel, vroeger moest ge lijk een beetje beschaamd zo langs uwe neus weg zeggen: "Ik komme van Kanegem", want de mensen hadden zo altijd nen air van te lachen.

Maar nu is dat wat anders. Nu is dat lijk een visitekaartje afgeven...een visitekaartje...met ne schone letter.

Ha ja...!!

" 't Is goed zeiden de gendarms. Ge hebt daar in Izegem genoeg gekregen. Ge moogt voort rijden maar leg uwen dynamo maar weer aan."

Die kenden zeer zeker nog hun lesse van vaderlandse geschiedenis? Viel den baljuw Alexander Spierinckx niet dood voor d'halle omdat hij de man die zei : 'k komme van Kanegem en ik wete van niet " liet onthoofden als moordenaar van de pastoor van Kanegem?

....

en daarbij : " Kanegem, is dat de hoofdstad van Tielt niet ?" vraagt mijn kleinzootje Balder die al zodanig veel bomen(stambomen) heeft horen planten in Kanegem en al in 't derde studiejaar zit, dat hij een beetje verward geraakt in de volgorde: Is dat nu Kanegem bij Tielt, of Tielt bij Kanegem ??"

Dan monkel ik een beetje bij mezelf. Dat is een goeie. En 'k peinze: " Ja't jongen, want Kanegem dat is entwat apart. Kanegem dat is de ruste van Tielt. Dat is het riantste tuinhuisje in de schoonste lochting van België, Kanegem dat is de roos Kanegem, in het knoopsgat van ons beste kostuum...dat zijn de geraniums, en de petunias en de lobelias die bloeien voor al de mensen van Vlaanderen die komen kijken... en nog veel meer

want Kanegem dat is Kanegem...in de zomer en in de winter.

En ik ?

Ik komme van Kanegem !!!

Voilà !

P.S. Bij herlezing van deze echt-gebeurde historie hoor ik opeens Zijne Heiligheid stillekens zakkeren : "Santa Madonna, Madre mia, Jan toch, 't is Kardinaal Danneels !!"

Waarvan sofort akte...

En in dit zelfde Kanegem komen op zaterdag, 7 januari, 1984 te 14u30 in DEN TAP al de nakomelingen samen van August Meirhaeghe x Estella Maria Vandermeersch.

Organisatie : Guillaume Herman x Andrea Meirhaeghe en kinders en Albert Meirhaeghe x Mariette Lauwers.

Broers en Zusters, Gij zijt er, als ieder jaar allemaal verwacht en zeg het aan Uw kinders dat ze het zeggen aan hun kinders dat die ook zouden komen met hun kinders. Het is een enige, unieke gelegenheid om gezellig onze nieuwjaarswensen aan mekaar te wenssen. Deze goede gewoonte die wij nog erfdn van Vader en Moeder zaliger laten wij zeker niet verloren gaan. Het verstevigt de familiebanden, nu des te meer waar er zovelen hun best doen om van de grote Meirhaeghefamilie één blok te maken.

En heel speciaal richten wij de vraag aan de jeugd, ons derde nageslacht. U moet er allen zijn !!! en zet ook eens uw beste voetje voor.

Met grote aandrang wordt gevraagd zo goed te willen zijn te verwittigen met hoeveel ge komt, dit als uiterste datum tegen 25 december op telefoon nummer

051.68.91.53 van Guillaume en Andrea

of 051. 40.19.88 van Albert en Mariette

WIJ REKENEN OP U !!!

Pater Remi Van Meerhaeghe

deel 1. een genealogische schets.

"Diepe stilte heerschte en bange ontroering greep de herten aan in de kerk van Waereghem, op Zondag 5 Januari 1902, toen de priesters, van op den predikstoel, aan de parochianen de bloedige dood aankondigden van hunnen medeburger, E.P. Remi Van Merhaeghe, zendeling in China."

Een paar weken vroeger, op 13 december 1901, was pater Remi Van Merhaeghe "den marteldood" gestorven in Mongolië-China. Hij werd geen 32 jaar oud.

Remi August Bernard werd te Waregem geboren op 6 februari 1869 als zoon van Bernard Van Meerhaeghe en Maria Catharina Wittewrongel. Hij had een twee jaar oudere broer, Amatus Carolus Philippus, geboren te Waregem op 1 juli 1867 en een twee jaar jongere broer Pieter Bernard Octave, geboren te Waregem op 20 januari 1871.

De ouders huwden te Waregem op 28 juli 1866. Op dat ogenblik is Bernard Van Meerhaeghe reeds meer dan 37 jaar oud. Hij is landbouwer van beroep. De bruid, Maria Catharina Wittewrongel, is reeds de 34 voorbij en staat als herbergierster geboekstaafd. Zij werd te Waregem geboren op 15 februari 1832 als dochter van Martinus Wittewrongel en Theresia Buyse en als kleindochter van Petrus Augustinus Wittewrongel en Maria Anna Braems en van Bernard Buyse en Maria Josepha Tiberghien.

Een maand eerder hadden de niet meer zo jonge trouwers hun huwelijkskontrakt laten opstellen door notaris Jules Storme. Bruid, bruidegom en huwelijksgetuigen Edouard Van Pottelsberghe de la Potterie "grondeigenaar" te Kruishoutem, Jules Storme notaris en burgemeester van Waregem, Helena De Ruycke "grondeigenares" en Charles Thomas "bezoen-oeren", tekenden de huwelijksakte.

Bernard Van Meerhaeghe en Maria Catharina Wittewrongel waren welgestelde lieden. Na hun huwelijk woonden ze op de markt te Waregem in de grote afspanning "Het Dambeid", waar hun drie kinderen geboren werden.

Zes maand na de geboorte van zijn laatste kind overleed vader Bernard Van Meerhaeghe op 42-jarige leeftijd te Waregem op 9 juli 1871. In 1877 hertrouwt zijn weduwe met Angelus Destoop, een vijftien jaar oudere rentenier uit Zulte. Ze betrekken een huis in de huidige Stormestraat. Drie jaar later overlijdt ook Angelus Destoop op 30 augustus 1880. In 1885 gaat de weduwe met haar drie kinderen in de "Statiestraat" wonen. Op dat adres blijft Remi ingeschreven, ook na zijn vertrek naar China in 1894. In datzelfde jaar vertrekt de jongere broer Pieter naar Koekelberg en in 1900 verhuist de oudste zoon Amaat naar Otegem, waar hij onderpastoor wordt. Moeder Wittewrongel blijft alleen achter en overlijdt op 78-jarige leeftijd te Waregem op 20 juli 1910.

Bekijken we in dit eerste deel de stamreeks, dit is de reeks rechtstreekse voorouders, van pater Remi Van Meerhaeghe en van zijn vader Bernard Van Meerhaeghe, geboren te Waregem op 17 januari 1829 als zoon van Jan Baptiste Van Meerhaeghe en Philippina De Vleeschouwer.

- Jan Baptiste Van Meerhaeghe (I) werd geboren te Ooike op 18 oktober 1789 en huwde met Philippina De Vleeschouwer.
Naast Bernard hadden ze zeker nog een zoon Augustinus. Jan Baptiste Van Meerhaeghe was landbouwer te Waregem en was al eens eerder gehuwd geweest met Felicia Ballekens (?).
Hij overleed te Waregem op 18 september 1856 op 67-jarige leeftijd.
- Jan Baptiste (I) was de zoon van Jan Baptiste Van Meerhaeghe (II), geboren te Ooike op 3 maart 1759 en van Maria Joanna Planckaert, dochter van Andreas uit Elzegem.
Te Ooike wonnen ze minstens drie kinderen : Maria Victoria (1787), Jan Baptiste (1789) en Dominicus (1791).
Zeven maand na de dood van zijn eerste vrouw te Ooike op 28 februari 1797, hertrouwt Jan Baptiste te Waregem op 26 september 1797 Maria Agnes Berton die hem nog ten minste vier kinderen schonk : Amelia (1798), Maria Beatrice (1802), Fredericus (1804) en Franciscus (1805).
- Jan Baptiste (II) was de zoon van Jan Baptiste Van Meerhaeghe (III), geboren te Ooike op 14 mei 1718 en van Joanna Dhulst.
Zij huwden te Elzegem op 31 oktober 1745 en te Ooike werden hun kinderen geboren : Petrus-Franciscus (1746), Maria-Isabella (1748), Maria-Catharina (1751), Maria-Theresia (1755), Jan Baptiste (1759) en Maria-Sabina.
Jan Baptiste Van Meerhaeghe (III) overleed te Ooike op 5 december 1773 en hij werd in de kerk begraven.
- Jan Baptiste (III) was de zoon van Jan Van Meerhaeghe, geboren te Ooike omstreeks 1670 en van Maria De Kempe, dochter van Jan uit Heestert.
Zij huwden te Ooike op 2 mei 1693. Hun kinderen te Ooike geboren : Judocus (ca.1694), Sebastianus (1696), Maria-Catharina (1700), Arnold (1702), Joanna (1704), Petronilla (1707), Petronilla (1709), Anna-Theresia (1713) en Jan Baptiste (1718).
Maria De Kempe overleed te Ooike op 30 oktober 1743 en werd in de kerk begraven. Jan Van Meerhaeghe stierf te Ooike op 14 april 1747 en werd eveneens in de kerk zelf begraven.
- Jan was de zoon van Christianus Van Meerhaeghe, geboren te Wortegem op 3 augustus 1630 en van Anna De Craene.
Zij huwden te Ooike op 20 oktober 1652.
Hun kinderen te Ooike geboren : Judoca (1653), Adriana (1655), Judocus (1657), Petronilla, Christianus, Guillielmus, Petrus en Joannes (ca 1670).
Anna De Craene overleed te Ooike op 19 maart 1691 en drie jaar later hertrouwt Christianus te Ooike op 9 mei 1694 met Livina Vlaeminck. Deze laatste overleed te Ooike op 27 mei 1715 en een jaar later sterft ook Christianus Van Meerhaeghe te Ooike op 22 september 1716. Hij bereikte de gezegende leeftijd van 86 jaar en hij was bij leven Baljuw te Ooike.

- Christianus was de zoon van Judocus Van Meerhaeghe, geboren te Wortegem omstreeks 1600 en van Joanna Vanden Berghe, dochter van Joos.

Zij huwden te Wortegem op 8 september 1628.

Hun kinderen te Wortegem geboren : Joannes (1629), Christianus (1630), Margaretha (1632), Wilhelma (1633), Petronilla (1635) en Arent (1637).

Na de dood van zijn eerste echtgenote hertrouwt Judocus met Adriana Tsiobbels. Judocus is een volle neef van onze Kanegemse stamvader Jan Van Meerhaeghe.

- Judocus was de zoon van Jan Van Meerhaeghe, geboren te Wortegem omstreeks 1575 en van Judoca Ardenoys, dochter van Jan. Hun kinderen te Wortegem geboren tussen 1600 en 1620 : Judocus, Frans, Willem, Pieter, Anna, Judoca, Jan en Arent. Jan Van Meerhaeghe overleed te Ooike omstreeks 1630 en was bij leven baljuw te Ooike. Zijn zoon Willem was er schepen en greffier.

Uit deze beknopte genealogische schets blijkt dat de voorouders van pater Remi Van Meerhaeghe tijdens de 18^e en de 17^e eeuw te Ooike woonden. Hoewel we deze lijn nog niet ten gronde bestudeerd hebben, zijn er toch duidelijke aanwijzingen dat zijn voorzaten tot de aanzienlijkste dorpelings behoorde. Tussen zijn rechtstreekse voorvaders telt hij twee baljuws en alleen al het feit dat velen van zijn voorvaders en -moeders in de kerk zelf begraven werden wijst er op dat zij tot de klasse der dorpsnotabelen behoorde.

In de volgende afleveringen beschrijven we dan de korte levensloop van pater Van Meerhaeghe zelf : hoe hij te Waregem en te Kortrijk schoolliep, hoe hij als missionaris van Scheut naar China trekt en er tijdens de Bokseersopstand vermoord wordt, hoe naderhand aan de Paus een verzoekschrift tot heiligverklaring wordt gericht en hoe hij in de literatuur bleef voortleven. (Herman Meirhaeghe)

Dr. L. Varlez een verre bloedverwant

Op het familiefeest kon u in de tentoonstellingszaal van het Oudenaardse Stadhuis, in het glazen kastje, een aantal documenten bekijken die betrekking hadden op onze familie en die afkomstig waren uit het familiearchief van Dr. L. Varlez met wie we ondertussen schriftelijk en telefonisch contact onderhouden. Dr. Varlez, geneesheer-directeur van het Decroly-instituut te Brussel, schreef ons dat hij heel wat informatie bezit over de Van Meirhaeghes, met wie hij verwant is, zoals uit onderstaande schets zal blijken. Hij brengt trouwens een deel van zijn vakantie nog steeds door in het voorouderlijke huis De Ridder te Wortegem, waar zijn voorouders eeuwenlang geleefd hebben.

Dr. Varlez is een achterkleinzoon van Remi-Adolf De Ridder die op 6 maart 1843 te Wortegem geboren werd als zoon van burgemeester Constantinus De Ridder en Joanna Catharina Van Cauwenberghe.

Remi De Ridder werd schepen van onderwijs te Gent en stichtte er "de School van het Boek", die naar zijn naam genoemd wordt. Hij was ook professor in de economische wetenschappen aan de Gentse Universiteit.

Via zijn ^{bet-}overgrootmoeder Joanna Catharina Van Cauwenberghe komen de Van Meirhaeghes tweemaal in de kwartierstaat van Dr. Varlez binnen-
gewandeld :

dr. Louis Varlez, zoon van

Emile Varlez, zoon van

Louis Varlez x Martha De Ridder, dochter van

Remi De Ridder, zoon van:

Constantin De Ridder x Joanna Cathar.V.Cauwenberghe,
dochter van:

Jan Ferdinand Van Cauwenberghe
x Catharina Van Damme

Pieter-Jan Van Cauwenberghe
x Joanna Maegerman

Joseph Van Cauwenberghe.....x.....Anna Maria Craeye
o. Nokere 1711.

Pieter-Jan V.Cauwenberghe
x1. Catharina V.Meirhaeghe
x2. Adriana Wandels
burgemeester van Nokere.

Pieter Van Cauwenberghe
o. Nokere 1639
x. Joanna Vanden Dijcke

Pieter Van Cauwenberghe
x. Anna Van Meerhaeghe

Pieter Craeye
x. Elisabeth V.Wonterghem
dochter van :

Joos Van Wonterghem
x. Judoca Van Meerhaeghe
dochter van :

Lioen Van Meerhaeghe
x. Magdalena Vanden Dijcke.

Pieter Van Meerhaeghe
o. Wortegem circa 1570
x. Judoca Naessens.

Joseph Van Cauwenberghe en Anna Maria Craeye die te Wannegem huwden in 1731 waren bloedverwanten. De overgrootmoeder van Joseph, nl. Anna Van Meerhaeghe en de overgrootvader van Anna Maria Craeye, nl. Lioen Van Meerhaeghe, waren broer en zuster. Ze zijn beiden kinderen van Pieter Van Meerhaeghe en Judoca Naessens. Pieter Van Meerhaeghe was de nonkel van onze Kanegemse stamvader Van Van Meerhaeghe.

De Van Cauwenberghes vormden eeuwenlang een toonaangevend geslacht in het Waregemse en het Oudenaardse. Tijdens ons stamboomwerk hebben we hen herhaaldelijk ontmoet, zo ook te Nokere waar ze in het bestuur van de heerlijkheid Ter Borch zetelden. Aldaar was Jan Van Cauwenberghe schepen in 1615; Pieter die huwde met Anna Van Meerhaeghe (zie schema) was er schepen in 1635; zijn zoon Pieter was er schepen in 1662; Pieter-Jan die huwde met Catharina Van Meerhaeghe was burgemeester in 1717, evenals zijn zoon Ferdinand Van Cauwenberghe. Een andere zoon Frans Van Cauwenberghe, gehuwd met Elisabeth Van Meerhaeghe, was burgemeester van Wannegem-Lede. In ons 8° Meermanneke wezen we reeds op de verwantschap tussen de Van Meerhaeghes en de Van Cauwenberghes. Die verwantschap komt ook in bovenstaand schema duidelijk naar voor.

Na het familiefeest bezorgde Mevr. de archivaris Tulleken ons de documenten uit het "glazen kastje", documenten die we nooit eerder gezien hadden. Daartussen zaten voor onze familiegeschiedenis erg belangrijke stukken, onder meer twee oorkonden uit 1349 waarin "Janne Van Merhaeghe" als schepen van Walem te Wortegem vermeld wordt. Een van die oorkonden behandelt de verkoop van een "erfelijke rente" die voor en door de Walemse schepenbank verleden en geregistreerd werd. We citeren : "Jan Jacobs sone was Van der Eken van Wartighem heeft ghecocht ende wel betaelt jeghen Janne Trisen diemen heet Tchantel ende jeghen Marien sinen wetteleken wive xxxj schell. pars. elcx jaers erfeleker renten, eenen groeten torn. over xij deniers pars. of andre munte naer de werde te gheldene alle jare binnen iiij (4) kerstdaghen;" Volgt dan de beschrijving hoe Janne Trisen en Marie deze erfelijke rente bezet hebben "op eene hofstede, een half bunre ende een half vierendeel groot, gheleghen inde prochie van Wartighem, ten houte, int heerscap van Walem." De slotformule luidt als volgt : "dat es ghedaen wel ende wettelyc ende so wettelyc na costume van den lande dat het stede moet houden al dat daer boven wel gheseit es, bi maninghen van Willemme den Stouten als bailliu ende maenre mijns heeren sabs van sente pieters bi Ghent int heerscap van Walem, ende bi wijsdomme van Willem den Coninc, van Janne van Merhaeghe, van Janne den Clerc diemen heet Ghisselin ende van Janne den Snac als scepenen mijns heeren sabs (abt) dit was ghedaen int jaer van gratien doemen screef iij ccc ende xlix (1349) in alerheleghen dagh."

Verder ontvingen we nog een foto van een meerminzegel waarmee de voornoemde Jan Van Meerhaeghe vermoedelijk als schepen zegelde. Het enige meerminzegel dat we tot op dit ogenblik bezaten dateert uit 1520 en deze nieuwe aanwinst zou dus uitwijzen dat de Van Meerhaeghes reeds 170 jaar vroeger, in de jaren 1300, een meermin in hun wapen voerden! Een uiterst belangrijke vondst dus!

Dr. Varlez schonk ons ook enkele fotocopieën uit de "kommunikantenlijst" van Wortegem die door pastoor Pieter Vercauteren werd opgesteld in 1763. Daarin wordt de samenstelling van ieder gezin genoteerd, de namen van vader, moeder en kinderen én ook de namen van de eventuele knechten of meiden die onder hetzelfde dak woonden. We zien dat Sebastiaen Van Merhaeghe (geboren te Ooike in 1696 als zoon van Jan en Maria De Kempe, zie artikel pater Van Meerhaeghe) op de wijk "Autmooreghem" woonde, samen met zijn echtgenote Walburga Delmeere. Er zijn geen kinderen meer thuis, maar bij hen wonen wel in : dienstmeid Joanna Catharina Destoop en dienstknecht Emmanuel Gijsselinckx.

Weer een ander document wees uit dat een andere stamgenoot, Joseph Van Meirhaeghe in 1768 letterlijk zijn steentje bijdroeg bij het herstellen van de Wortegemse dorpskerk. We citeren uit de kerkrekeningen : "ik ken gehaelt 't hebben 700 hierementiers steen (steen uit Armentière?) nae de Leye en betaelt 't hebben 2 gulden 13,5 stuyvers; item van voervracht van het selve heb ontfaen drie guldens; item één gulden en drie stuyvers over vracht van een cruyce calck nae Audenaerde en van eenigh savel binnen Worteghem gevoert thebben." Was ondertekend op 22 september 1768 door "Joseph van Merhaeghe".

Voor al deze aanwinsten zijn we dr. Varlez zeer dankbaar.
(Herman Meirhaeghe)

S P R O K K E L S

- Eind september mochten we Mevr. Yvette Van Meirhaeghe echtg. Naessens uit Gentbrugge en haar kozijn Dirk Simoens uit Ouwegem thuis ontvangen. Kort na ons Familiefeest startten zij de opzoeken naar hun voorouders Van Meirhaeghe en nu kwamen ze de resultaten van hun speurwerk tonen, in de hoop aansluiting te vinden bij onze grote familiestamboom.
- Hun rechtstreekse voorouders leefden tijdens de 19^e eeuw te Zingem en tijdens de 18^e en 17^e eeuw te Ouwegem. Yvette en Dirk waren er reeds in geslaagd hun stamreeks uit te bouwen tot omstreeks 1680. Met de gegevens uit ons familiearchief konden we de lijn verder doortrekken tot omstreeks 1600, tot bij stamvader Olivier Van Meerhaeghe uit Huise en meteen werd ook hun tak op onze boom geënt!
- Bedankt Dirk voor het overzichtelijk schema dat U ons schonk en bedankt Yvette omdat U, met het oog op de publicatie van ons familieboek, die tak van Ouwegem gedetailleerd wilt uitwerken voor de 17^e en de 18^e eeuw. Het is duidelijk dat het stamboomvirus ook jullie stevig te grazen heeft genomen.
- En Yvette heeft niet alleen stamboomentalenten. Ze is ook vaardig met penseel en schildersezel. Van 17 tot 21 oktober laatstleden liep in de tentoonstellingszaal van de Thesaurie, Wetstraat te Brussel, het Negende Salon van Plastische Kunsten van de vriendenbond der culturele kringen van het Ministerie van Financiën.
- We hebben deze tentoonstelling bezocht en konden er twee werken van Yvette Van Meirhaeghe bewonderen, een "zeezicht" en een heel mooie "zonsondergang".
- We stellen hier de vraag of er nog Van en andere Meirhaeghes of aanverwanten zijn die in hun vrije tijd achter de schildersezel kruipen of andere vormen van de plastische kunst beoefenen?
- We denken aan boetseren, beeldhouwen, tekenen, tapijtweeffkunst, fotografie enz. Zou het geen goed idee zijn om ter gelegenheid van een volgend familiefeest eventueel een tentoonstelling te organiseren met uitsluitend werk van familieleden en stamgenoten? Wees niet te bescheiden en geef ons een seintje!

- Begin november belde Mevr. Lucie Glorius echtg. Etienne Van Meirhaeghe bij ons aan. Zij leverde een berg informatie af over haar familie of beter over de familie van haar echtgenoot Etienne Van Meirhaeghe, met name de samenstelling van de gezinnen van de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen van het echtpaar Jan Baptiste Van Meirhaeghe (geboren te Zingem in 1858) en Elodie Geiregat, zowel Van Meirhaeghes als aangetrouwen, met inbegrip van de adressen en telefoonnummers. Alles samen ongeveer 500 (!) namen van bloed- en aanverwanten! Wij zijn goed geplaatst om te weten welk een enorm werk het moet geweest zijn om al die gegevens van die grote familie samen te sprokkelen! U hebt er ons een onbetaalbare dienst mee bewezen, wetende dat we anders al die onbekende gezinnen zouden moeten aangeschreven hebben met het oog op de opname in ons familieboek. Ook al de verwanten van Mevr. Glorius mogen haar heel dankbaar zijn voor dit reuzewerk. Een voorbeeld dat tot navolging strekt en waarmee weeral eens bewezen is dat de vrouwelijke stamgenoten onze beste supporters zijn, iets dat we al jarenlang konstateren.
- In ons volgend Meeminneke publiceren we een bijdrage over Pieter-Jan alias "Wannes" Van Meirhaeghe, oud burgemeester van Reet. Een aantal van zijn nakomelingen waren ook op ons familiefeest aanwezig. Nu willen wij deze tak van Reet ook in ons familieboek opnemen van zodra we die op onze boom kunnen enten. Daartoe ontbreekt slechts één schakel en hier doen we een oproep tot de afstammelingen van Wannes om die ontbrekende schakel te zoeken.
 Wannes Van Meirhaeghe was de zoon van Leopold Van Meirhaeghe (geboren te Zingem in 1832) en van Joanna Maria Van Seghbroeck. Leopold was op zijn beurt een zoon van Seraphinus Van Meirhaeghe en Sophie Sutterman. Om de aansluiting te realiseren zoudt u ons de overlijdensakte van Seraphinus (fotocopie) moeten bezorgen. Daarin staan ook de namen van zijn ouders genoteerd en precies die namen hebben we nodig om te Zingem de ware Seraphinus te kunnen identificeren. Te Zingem werden namelijk op het einde van de 18de eeuw twee Seraphinussen geboren (in 1792 en in 1796) en één van hen is de grootvader van Wannes Van Meirhaeghe. Verder weet ik dat de echtgenote van Seraphin in 1863 te Boom woonde en dat Seraphinus toen reeds overleden was. Zijn overlijdensakte zult u vermoedelijk terugvinden in de registers van de burgerlijke stand die op het gemeentehuis van Boom berusten, of in een der omliggende dorpen (Reet, Niel enz.) mocht hij niet te Boom overleden zijn.
 Als iemand mij die overlijdensakte kan bezorgen, kan ik zonder problemen uw stamreeks uitbouwen tot omstreeks het jaar 1200(!) en krijgt u zeven eeuwen familiegeschiedenis cadeau! Het loont dus zeker de moeite om eens op het gemeentehuis aan te kloppen. Laat mij zo spoedig mogelijk iets weten.
 Wij zouden het ook erg op prijs stellen mocht u ons dubbels of copies van rouwzantjes, trouwboekjes en andere familiedocumenten toesturen. Hier danken we dan ook Hendrik Van Meirhaeghe uit Blankenberge die ons reeds heel wat informatie over Wannes Van Meirhaeghe toestuurde, informatie op basis waarvan we die toekomstige bijdrage over Wannes zullen schrijven.

- Het Zuid en Middenwestvlaams genealogisch krantje 't Stamboompje nam in zijn oktobernummer een zeer nuttig initiatief in verband met opzoekingen naar emigranten in de Verenigde Staten. Zoals ongeveer elke familie in Vlaanderen heeft ook de familie Van Meirhaeghe zijn uitwijkelingen naar de USA en voor de mensen aldaar is het moeilijk om opzoekingen te verrichten over hun voorouders in het land van herkomst, net zoals het voor ons problemen oplevert om de afstammelingen van die emigranten terug te vinden. Nu worden bij ons en ook over de plas vragenlijsten aangelegd die zowel in de USA in het stamboomtijdschrift "Flemish American Heritage" als bij ons in 't Stamboompje zullen gepubliceerd worden, met het oog op het oplossen van die stamboomproblemen. Ook wij hebben onze vragen ingediend en hopen nu dat we op deze wijze onze verloren zonen en dochters zullen terugvinden. Wij houden u op de hoogte van de eventuele resultaten.
- Binnenkort zullen we stappen richten om ons familiewapen officieel te laten registreren door het Heraldisch College van de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde. Het weze hier reeds gezegd dat dit wapen alleen mag gevoerd worden door de afstammelingen van Lodewijk Van Meirhaeghe (Wortegem 1460-1532). Daartoe behoren bij ons weten alle vandaag de dag levende Van-Meirhaeghes (met al de varianten in schrijfwijze), die allen op de een of andere wijze van Lodewijk afstammen. Die afstamming moet natuurlijk wel bij ons bewezen worden en daarom verzoeken we nogmaals de Van Meirhaeghes om ons te kontakteren teneinde hun tak op de boom te enten. Zoals de situatie zich nu voordoet en tot nader order zijn alleen alle Meirhaeghes die tot de Kanegemse tak behoren, evenals de afstammelingen van Charles-Joseph Van Meirhaeghe en Amelie Goeminne (= familieleden van Cyriel en Cynthia en van Eddy en Etienne Van Meirhaeghe) en de familieleden van Yvette Van Meirhaeghe uit Gentbrugge, gerechtigd om dit wapen te voeren, daar hun afstamming reeds in feite bewezen is.
We stellen hier ook duidelijk dat ons familiewapen op geen enkele wijze mag verveelvoudigd worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Jan Meirhaeghe, Europastraat 15 te Ingelmunster.

En Adam Gewon Seth

- JOKE Lambert, geboren te Tielt op 16 september 1983.
 dochter van Frans Lambert en Kathleen Mylle uit Schuiferskapelle.
 kleindochter van Marcel Lambert en Josephine Meirhaeghe.
- PIETER Schelstraete, geboren op 27 september 1983.
 zoon van Gilbert Schelstraete en Greta De Schuyter.
 kleinzoon van Charles De Schuyter en Gabrielle Van Parijs.
 achterkleinzoon van Theophiel Vanparijs en Zulma Meirhaeghe.

KOOPJESHOEKJE

* * *

- 1 Wapenschild (Van)Meirhaeghe in 5 kleuren 35/50 : 500 fr.
- 2 Meermin in zand gegoten, op eik : 800 fr
- 3 Meermin in zand gegoten : 600 fr.
- 4 Meermin in plaaster : 750 fr.
- 5 Zelfklever 10/10 in kleuren met het Van Meirhaeghe-wapen : 50 Fr.
te bestellen per brief + postzegel van 11 fr op adres :
Jan Meirhaeghe, Europastraat, 15, 8770 Ingelmunster.

Het (Van)Meirhaeghe-wapenschild is geregistreerd en voorgedragen tot erkenning bij het heraldisch College. De overige dokumenten en voorwerpen werden bij de registratie gedeponneerd. Zij zijn uitsluitend eigendom van de voordrager.

DERHALVE is van alles de namaak, nadruk of vermenigvuldiging verboden tenzij, met schriftelijke toestemming van Jan Meirhaeghe Europastraat, 15, 8770 Ingelmunster.

BEMERK WEL van nrs 1 en 5 is de uitgave éénmalig. Zij worden, na uitputting niet meer hernomen.
nrs 2, 3, en 4 worden aangevuld op aanvraag.
voor nrs 2 en 3 tot de vernietiging van de vorm
bij beslissing van André en Jan Meirhaeghe.

NOG STEEDS ZIJN WELKOM - alle mogelijke en onmogelijke dokuminten, oude foto's, rouw-en trouwberichten, en nog liever de geboorteberichten van nieuwe (Van)Meirhaegskes. Stuur bij elke gelegenheid, feestelijk of andere OOK een kaartje of berichtje op het redaktieadres : Herman Meirhaeghe

A. Latourstraat, 31, 9218 Ledeberg.

Laat het niet bij goeie gedachten, voornemens of woorden blijven, neem meteen een omslag, een postzegel en stuur op!!
Alles wat U weet over de (Van)Meirhaegheclan en consoorten is welkom. Wij kunnen toch niet alles weten of lezen !!
Gijzelf, die lid van onze vereniging zijt, moet de familierubriek schrijven.

=====

the day after...

onder de laatste paddestoel
leven geen kabouters meer
Het laatste sprookje is opgebrand
in vuur van hel en bliksem
(zegge en schrijve wel : 3000 graden.)

Alles is weg. De weg is weg.
De bomen zwart en dood. Verkoold !
De huizen : abstracte beelden
in gesmolten glas.

Niet iemand is er nog
om bij het slapen gaan
het laatste sprookje te vertellen.
Niet iemand.
Och, wat geeft het ?!?
Er zal geen kind meer zijn
om naar uw laatste droom te luisteren.
Dit WAS de dag erna !!!